

Kedves Lukács elvtárs!

Bizonyára meglepi majd ez a szokatlan - nem is tudom minek neveznem -
kérés vagy "elvárás", mellyel Önhöz fordulok. Ugy érzem azonban, bár-
mily különös is az, hogy éppen én és éppen ilyen formában fordulok
Önhöz, mondanivalóm lényege nagyon természetes és bizonyára sokak fe-
jében megfordult már.

Valószínűleg egyetért velem abban, hogy József Attila mindmáig
a legnagyobb kommunista költő, akinek jelentősége messze túlnő Magyar-
ország határain, mint ezt az utolsó évtizedekben egyre többen ismerik
fel világszerte. Életműve - érzésem szerint - a legjobb modell lehet-
ne a szocialista realista költészet általánosérvényű esztétikai kate-
góriái kidolgozása számára. Másrészt - a magyar olvasóhoz oly közel-
álló - lírai anyag, nagymértékben elősegítené a filozófiai-esztétikai
gondolkodás térhódítását olyan rétegekben, akikhez ez különben nem
vagy alig jutna el. Ugyanakkor József Attila költészetének átfogó
esztétikai elemzése olyan társadalmi-politikai mozzanatokra is fel-
hívna a figyelmet, melyek napjainkban különösen aktuálisak. Sorolhat-
nám még az okokat, de úgy hiszem ennyi is elég. Paradox helyzet, hogy
Magyarországon élt korunk legnagyobb kommunista költője és mindezideig
nem született költészetéről átfogó marxista monográfia, holott Magyar-
országon él korunk legjelentősebb marxista esztétája. / Remélem nem
veszi ezt tőlem - aki sohasem tekintettem magam az Ön "tanítványának" -
hizelgésnek./

Mint közben már bizonyára kitalálta, arra szeretném kérni, hogy
vállalja magára ezt a feladatot. Tudom, hogy teljesen más természetű
problémák kötik le idejét, de úgy gondolom, hogy jelenleg csak Ön ké-
pes e munkát olyan színvonalon elvégezni, amit József Attila megérde-
mel és ami elősegíthetné világirodalmi pozíciójának megerősödését,
költészete hatósugarának növelését.

1968.VII.11.

MTA FIL. INT.
Lukács Arch.

Elvtársi üdvözlettel
Szabó András
Szabó András György
Bp., VII. Rumbach S. u. 3.